

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

2. neděle v mezidobí
14. leden 2018
číslo 2.
ročník XIII.

Ať se ti koří celá země, Bože, ať ti zpívá, ať opěvuje tvé jméno.

1. čtení: 1 Sam 3,3b-10.19 2. čtení: 1 Kor 6,13c-15a.17-20
Ev.: Jan 1,35-42

Žl 40 **Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.**

Kráčet dál, i když máme strach

Nepovažuji se za člověka, který má, jak se říká, pro strach uděláno. Naopak, velký strach mě provázel po dlouhou dobu. Tento pocit nejistoty, že mi něco může ublížit a že to nemám pod kontrolou, ke mně přicházel, kdy se mu zachtělo.

Ale časem jsem se naučil vést se svým vlastním strachem dialog. Došlo mi, že pociťovat strach není jenom normální, ale že v mnoha případech je to to nejpřirozenější. Problém se strachem není v tom, že ho cítíme, nýbrž že se jím necháme paralyzovat. Největší zbraní strachu je jeho schopnost vyvolávat

strašidla, protože přeludy nás spoutávají a hrůza nás srazí na kolena.

Mluvil jsem s mnoha lidmi, kteří se snažili nemít strach, ale tato snaha je absurdní, protože pocity člověk neovlivní. Přicházejí a odcházejí, buď je máme, nebo ne. Nemám proto ve zvyku říkat lidem „nemějte strach," nýbrž ať se odváží, „i když strach mají". Zjistil jsem, že pokud přemůžeme vlastní strach a uděláme, co udělat musíme, objevíme, že se nic nestalo, protože nás strašily pouze výplody naší mysli, které se vypaří, pokud se odvážíme jednat. Anebo se stane to, čeho jsme se obávali, ale v tom případě zjistíme, že máme sílu oné situaci čelit a zvládnout ji. A v každé z obou variant zároveň rosteme.

Moje zkušenost na cestě k Bohu byla v mnohém určována strachem: že se zmýlím, se nedojdu do cíle, že nepřesvědčím, že udělám něco špatně... s paralyzujícím strachem jsem musel bojovat znovu a znovu. Možná i kvůli tomu tvrdím, že podmínkou k tomu, abychom byli schopni kráčet životem, není nemít strach. Je třeba umět kráčet dál, i když ho máme, stejně jako je v životě důležité nikoli nemít problémy, ale dokázat se s nimi vypořádat.

Na této dlouhé cestě k překonání svých pochyb je prvním krokem naučit se je pojmenovat. Strachy jsou jako přeludy, které nemají tělo, a proto se s nimi nedá bojovat. Pokud jim dáme jméno, dáme jim i tělo a pak s nimi můžeme zápasit, protože pak už víme, kdo proti nám stojí. Jistěže mnohokrát mají tyto přeludy jména, která se nám vůbec nelíbí, která nás ponižují nebo za která se stydíme. Ale to je realita. Nemůžeme předstírat, že nevidíme, co máme přímo před nosem.

Pokud si připomeneme biblické postavy nebo oprášíme dějiny církve, je nám jasné, že Bůh nás bere vážně. Otevřeme-li se jeho vůli, on si s námi nebude zahrávat. Bůh nás žádá, nabízí nám věci, o kterých jsme neměli ani tušení, ale neposkytne nám větší jistotu než tu, kterou hlásá Písmo: „Neměj strach, jsem s tebou."

„Líbí se mi na tobě," řekl mi jednou můj duchovní průvodce, „že vypadáš, jako bys chodil po chatrném dřevěném mostě jako v těch filmech, držel se křečovitě provazu, zkoušel jednotlivé příčky, křičel: 'Já mám takový strach! Mám hrozný strach!', ale kráčel pořád dál. A to je důležité."

www.pastorace.cz

KOUTEK PRO DĚTI

19. Zimní odpoledne

Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho.

Lednové sluníčko prorazilo tlustou vrstvu mraků a bílý sníh zajiskřil na okolních kopcích. „Kam se vypravuješ, Jonášku?" tušila už předem maminka synkovy úmysly. „Můžu s kluky na stráň pod lesem? Jen na chviličku, stejně bude brzy tma," zeptal se Jonáš. „Buď opatrný a nejezděte tam, kde jsou velcí kluci. A nezapomeň si šálu a rukavice," zavolala ještě maminka do chodby. S Lucinkou v náručí se pak

dívala oknem, jak Jonáš upaluje pro Johanku k Havránkům. „Ahoj mami, jdu na chvíli ven," ozval se taky Vojtův hlas, bouchly domovní dveře a Vojta s jakousi plastovou lopatou pospíchal k lesu. Dnes bylo na stráni opravdu plno. To maminka nemohla tušit, že si děti pozval mladý kaplan, který po Vánocích ve škole zastupoval za nemocnou paní katechetku.

„Vojto, rozděl děti na tři skupiny, ať jsou vždy mladší i starší pohromadě, aby si mohli pomáhat," začal kaplan organizovat sněžné závody. Přinesl si z fary staré dřevěné sáňky a udělal z nich své velitelské stanoviště. „Každé družstvo bude mít svého vedoucího a ostatní ho musí respektovat." Po chvilce dohadování vytvořily sáňky, boby, talíře, lopaty i velké igelity na kopci barevné hady. Nejstarší odvážlivci napřed vyzkoušeli trať, ale pak se hlásili do závodu i ti nejmenší, jeden přes druhého. Celá skupina tak halasila, že přilákala nahoru i děti, které do náboženství nechodily. Ty se zatím držely stranou a jezdily na opačné straně. „Martine, pojď jezdit se mnou," volal na spolužáka Jonáš. „Můžu?" radostně přivazoval svoje boby k Jonášovým Martin. Ale s trochou obav pokukoval po dospělém vedoucím. „Vítej na závodišti, Martine," podával mu s úsměvem ruku kaplan. „Koho jsi to tam vzadu ještě nechal?" „To je naše Katka a sousedka Magda, ony mě mají hlídat," ušklíbl se Martin. O něco starší děvčata zatím zpovzdálí nerozhodně přihlížela, kam jim Martin utekl. Vojta mrkl na kněze a zavolal: „Holky, pojďte nám pomoct s těmi prcky, je jich tu na nás moc." Katka s Magdou se pomalu přiloudaly, ale počáteční rozpaky za chvilku vystřídal společný smích a výskot. Katka si oblíbila Johanku i Aničku a zůstaly kamarádkami i další dny, když se potkaly ve škole. „Ten pán vás učí dnes v náboženství?" zeptala se děvčata Vojty hned v pondělí. „Jo, proč?" na to Vojta. „Že bychom se někdy přišly podívat," zasmály se obě a zmizely. Martin přišel odpoledne sám a šel si s Jonášem rovnou sednout do lavice. Byl zvědavý, jestli se mu bude líbit kaplan ve třídě stejně jako na sněhu.

Otázky: Je u vás ve škole náboženství? Máte ve farnosti nějaké spolčo dětí? Co děláte? S kým chodíš ven, když napadne sníh? Máš věřící kamarády – ve třídě, tam kde bydlíš?

Modlitba: Pane, s tebou bylo každému dobře. Tvoji učedníci s tebou rádi chodili. Děkuji ti za dobré kněze, katechety, za našeho ... a za věřící kamarády .... Děkuji ti i za ostatní, se kterými jsme dobrá parta.

Pán Ježíš s učedníky nikdy nebyl sáňkovat, ale všichni byli spolu rádi.

Ježíš je naším štěstím, radostí i nadějí, on je naše cesta...

Kdo je pro nás Ježíš? Pro nás, kteří často opakujeme toto veliké a nádherné jméno, pro nás kteří v něho věříme? Víme dobře, kdo je Ježíš? Jsme schopni jej přímo a přesně oslovit jeho jménem? Dokážeme ho vzývat jako světlo své duše a neustále mu opakovat: „Ty jsi Spasitel"? Cítíme, že on je pro nás tím nejdůležitějším a že bez něho nic nedokážeme?

On je naším štěstím, radostí a blažeností, příslibem i nadějí, on je naše cesta, pravda a život (...).

Kristus, kterého neseme lidstvu, je náš bratr, průvodce a nejlepší přítel. Můžeme o něm naprosto pravdivě tvrdit, že „věděl, co je v člověku" (Jan 2,25). On je ten Bohem poslaný, nikoliv aby svět odsoudil, ale spasil.

www.pastorace.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 14. 1. do 21. 1. 2018

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
2. neděle v mezidobí **14. 1.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za † Květoslavu Filkovou, bratra Miroslava, živou a † rodinu
	Špičky	**9:30**	Za † Zdeňka Strnadla, syna a za rodiče Strnadlovy, Bartošíkovy a dvo
	Bělotín	**11:00**	Na poděkování za dar života s prosbou o požehnání do dalších let
Pondělí **15. 1.** *sv. Pavel Poustevník*	**Špičky**	**16:30**	Za † Marii Oravovou, živou a † rodinu
Středa **17. 1.** *sv. Antonín Veliký*	**Černotín**	**16:30**	Za † Václava Cagaše, 2 prarodiče a živou a † rodinu
Čtvrtek **18. 1.** *Panna Maria, Matka jednoty křesťanů*	**Bělotín**	**16:30**	Za † Helenu Eichenseer
Pátek **19. 1.** *sv. Márius a Marta a jejich synové*	**Hustopeče**	**16:30**	Za Josefa Veselého, rodiče z obou stran a živou rodinu a dvo
Sobota **20. 1.** *sv. Fabián a Šebestián*	**Špičky**	**16:00**	Za živé a † farníky
3. neděle v mezidobí **21. 1.**	**Hustopeče**	**8:00**	Za † Františku a Roberta Frydrychovy, rodinu Urbišovu, Zálešákovu, Mročkovu a dvo
	Černotín	**9:30**	Za živé a † farníky
	Bělotín	**11:00**	Za † rodiče Františku a Františka Kňurovy, sestru Jarmilu, bratra Petra a živou rodinu
	Kunčice	**14:00**	Za živé a † farníky a občany Kunčic

Církev se směje

Kolik františkánů je potřeba k výměně žárovky? Žádný. Vytáhnou kytaru a zazpívají radostně chválu Pánu za Sestru Noc. Kolik dominikánů je potřeba k výměně žárovky? Dva. Jeden ohledá škody a druhý prostuduje teologické dopady rozsáhlého výpadku elektřiny. Kolik benediktinů je potřeba k výměně žárovky? Čtyři. Jeden opravuje závadu, druhý drží svíci, třetí zpívá žalmy a čtvrtý zaznamenává historickou událost pro příští generace. Kolik charismatiků je potřeba k výměně žárovky? Pět set. Všichni se modlí, aby se rychle stal zázrak. Kolik kněží je potřeba k výměně žárovky? Dva. Jeden zavolá elektrikáře a druhý nalévá slivovici.

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**
Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/